

PISMO SKGZ DR. BERZANTU

Ne moremo sprejeti stališča naj vprašanja slov. manjšine rešuje izključno država

Slovenska kulturno gospodarska zveza je poslala predsedniku državnega zbora dr. Alfredu Berzantiju naslednje pismo:

Trst, 5. julija 1968

Spoštovani gospod dr. Alfredo BERZANTI, predsednik državnega zbora Furlanije - Julijske Benečije

Trst

Spoštovani gospod predsednik!

Slovenska narodnostna skupnost v deželi Furlanije Julijske krajine je z nestrpnostjo pričakovala programsko izjavo novega državnega zbora, ki mu načelujete. Prepričana je bila, da bo program vseboval obveznosti do slovenske manjšine v obsegu, teži in zavzetosti, ki bi bile skladne z nekaterimi Vašimi izjavami pred prejšnjim državnim svetom, z večkrat podarjenimi načelnimi stališči in obljubami obeh najmočnejših vladnih strank pred zadnjimi volitvami ter izjavami pomembnih političnih predstavnikov.

Ugotavljamo, da programska izjava označuje reševanje vprašanj slovenske narodnostne skupnosti kot splošno demokracijsko nujnost ter poudarja upravičeno pomembnost, ki jo predstavljajo za slovensko manjšino ukrepi v njeno korist ter da končno imenuje slovensko manjšino z njenim pravi imenom.

Moramo pa takoj dodati, da nas je ostali del Vaše izjave o naši skupnosti močno prizadel zaradi hudih pomanjkljivosti, omejitvev in odgovorov.

Predvsem smo prizadeti, da ste, gospod predsednik, v programski izjavi omejili zanimanje novega državnega zbora samo na Slovence v Tržaški in gorški pokrajini. Če se ne motimo, je bila ta omejitev prvič tako uradno poudarjena v državnem svetu in si ni težko predstavljati, da je slovenska manjšina v Italiji zaradi tega še bolj razočarana v svojih pričakovanjih.

V svojem medklicu h kritičnemu izjavljanju državnega svetovaleca o neresenih vprašanjih slovenskega prebivalstva, ki prebiva v videmski pokrajini, ste, gospod predsednik, z besedami, da v videmski pokrajini ni neresenih vprašanj, točno pojasnili, zakaj so bili Slovenci Nadiških dolin, Terske doline, Režije in Kanalske doline izjave izpuščeni. In to nas še bolj zaskrbljuje, ker smo pričakovali, da vam bo Vaša priznana objektivnost pripomogla k ugotovitvi, da žive v teh predelih ljudje, ki govorijo slovenski jezik, kar spada k temeljnemu značilnostim, ki opredeljujejo narodno pripadnost. Pričakovali smo tudi, da Vaš demokracijski čut ne bo dovolil zaradi tega odreči Slovencem v videmski pokrajini enakih pravic kakor Slovincem v Tržaški in gorški pokrajini.

Gospod predsednik, Slovenci v deželi Furlanije-Julijske Benečije ne moremo sprejeti teze, da naj vprašanja slovenske manjšine rešuje izključno država in naj bo država v tem pogledu samo posredovalec.

Predvsem ima naša država poseben statut zaradi prisotnosti slovenske narodnostne skupnosti, poleg tega že sama z mislijo o državi urediti na splošno sili na nujnost, da država ureja tista specifična vprašanja, ki jih država zaradi sedanje raznolikosti ne utegne. Člen 3 posebnega statuta zagotavlja Slovincem enakopravnost, ker smo v naši državi, zlasti v njena specifičnost, zaradi tega mora tudi država upravo ukrepati o slovenskih vprašanjih. Slovenci smo upravičeni na stališče, da morajo državi svet in deželni odbor, kljub dosedanjim nasprotovanjem, terjati od osrednjih oblasti pooblastila, da bo država urejala naša vprašanja.

V samoodpovedi o tem vprašanju se zrcali premajhna zavzetost, da se v korist Slovencev učinkovito ukrepa, kar nas močno vznemirja. Huda smo pa prizadeti in ponižani sprito dejstva, da se z nami ravna drugače kakor z nemško manjšino v deželi Trident - Zgornje Poadiže.

Malo je vprašanj v zvezi z

Danes III. partizanski tabor na Opčinah

Danes bo na Opčinah III. partizanski tabor, ki ga priredi Zveza partizanov - ANPI. Ob 10. uri se odpre razstava, popoldne pa bo kulturno-zabavni spored. Udeležite se ga v velikem številu.

Trst ne more več čakati

Položaj v tržaški industriji postaja iz dneva v dan težji: statistike kažejo, da se obseg zaposlenosti postopoma krči, predvsem v ladjedelstvu in v vseh tistih industrijskih, ki so tako ali drugače povezane z gradnjo ladij. Položaj je toliko slabši, ker delavstvo ne veruje več v Trstu rožnato bodočnost, temveč zahteva stvarno uresničevanje določb tako imenovanega načrta CIPE (Mednarodnega odbora za gospodarsko načrtovanje).

Težave na področju ladjedelstva so se za Trst pričele kmalu po podpisu rimskega sporazuma o evropskem skupnem tržšču pred dobrimi 11 leti: vzporedno s tem, kar se je dogajalo na splošno v svetu, so se naročila novega ladjevja po daljšem razdobju ugodne konjunktura začele manjšati tako je znašel obseg novih naročil v letih 1955 do 1957 poprečno po 15.000.000 ton na leto, leta 1958 pa le še 2.000.000 ton; pri naročilih italijanskim ladjedelnicam, ki so znašala v razdobju 1955-57 poprečno po 900.000 ton na leto, pa so odpisali že zagotovljenih naročil za 200.000 ton na leto presegali nova naročila.

Pod vplivom splošnega vala pesimizma, ki je zajel ladjedelniške zlasti v Evropski skupnosti je Italija sklenila skrajšati zmogljivosti svojih obratov s 680.000 na 380.000 ton novega ladjevja na leto. Fincantieri je do leta 1964 pripravila načrt, po katerem naj bi se državne ladjedelnice združile in modernizirale, tako da bi postale konkurenčne ladjedelnicam iz drugih dežel. Svojih šest obratov (Ansaldo v Sestriju, Ansaldo v Muggianu in Ansaldo v Livornu, Sv. Marko v Trstu, CRDA v Tržiču in Navalmeccanica v Castellamare di Stabia) je sklenila združiti v tri večje obrate (Ansaldo v Sestriju, CRDA v Tržiču in Navalmeccanica v Castellamari): v prvem obratu bi gradili pretežno ladje za prevažanje razsutih tovarov, v drugi petrolejske ladje, v tretjem pa vojne ladje. Leta 1966 je Mednarodni odbor za gospodarsko načrtovanje na podlagi posebne študije, ki jo je na področju državnega ladjedelstva o prila strokovna komisija pod vodstvom podtajnika Carona, predlagala IRI - Fincantieri, naj koncentrirajo svoje ladjedelstvo kar na eni sami organizaciji, kakor se je pozneje tudi zgodilo z nastopom Italcantier.

Dogodki, ki so sledili tem sklepom, so znani: na našem področju so sklenili preusmeriti proizvodnjo v ladjedelnici Sv. Marka na popravila starih ladij. Obrat so združili s Tržaškim arsenalom. To pomeni, da je Sv. Marko nehal obstajati kot ladjedelnica. Tovarna strojev ima prav tako dneve štete. V zameno za to velike izgube ne le v prestižu, ampak tudi materialno v številu delovnih mest, v osrednje gospodarske oblasti sklenile zgraditi v bližini Trsta veliko tovarno dieslovih motorjev, postaviti velik 300.000-tonski zid dokončati tržaško ladjedelnico, v manjši meri pa ojačiti tudi druge državne industrije na Tržaškem, tako železarno Italsider, Stabilimenti Meccanici Triestini in nekatere druge obrate.

Bilanca omenjenih preobrazb naj bi se po opravljenih delih zaključila, kar se šteje za zaposlenega delavstva tiste, v ravnesovju: poprej je bilo pri CRDA 3300, v Tržaškem arsenalu pa 1200 ljudi zaposlenih, skupaj torej 5500 ljudi; po opravljeni preobrazbi pa naj bi bilo v delovnem razmerju pri Fincantieri 1200, v Tržaškem arsenalu-Sv. Marku 2100, pri IRI-GMT pa 2200 ljudi, skupaj ponovno 5500 ljudi. Toda kakor je bilo pričakovati, se programatične izjave in obljube mnogo hitreje dajo kakor pa se dejansko uresničujejo. Formalno-pravna preobrazba tukajšnje IRI industrije je bila kmalu pod streho: 2. avgusta 1966 so v Rimu še razpravljali o načrtu IRI 4. marca 1967 pa so v Tržiču že splovili prvo ladjo pod firmo Italcantieri. Drugače pa se razvijajo konkretna dela, predvidena v načrtu CIPE: tovarna Grandi Motori Trieste, na katero so zlasti uperjene zaskrbljene okoli tržaškega delavstva, je še vedno le maketa, z njeno gradnjo so v zamudi skoraj za leto dni; v drugih obratih, o katerih je govor v načrtu CIPE, se obseg zaposlenosti krči, namesto da bi se večal (najbolj viden primer za to je v obratu Stabilimenti Meccanici Triestini, kjer dela danes 150 delavcev manj kakor konec leta 1966); ravnanje Italcantieri, ki naj bi štel 1200 tehnikov, jih šteje le 800 in določeni znaki kažejo, da bo pri tem tudi ostalo, medtem ko je bilo prvotno rečeno, da bo število voditeljev in tehnikov v službi pri ravnanju družbe doseglo 1100 do 1200.

Kdo in kdaj bo začel graditi zidani dok v Tržaškem arsenalu-Sv. Marku? Kako se je iztekel ustrezen natečaj? Kdaj se bo začela gradnja naprave za čiščenje ladij v Sv. Roku? Kdaj se bo začela gradnja tovarna Grandi Motori Trieste? Kaj pa velika livarna, ali jo bodo zgradili pri Boljuncu, kakor je bilo prvotno zagotovljeno, ali v Genovi, kamor jo vlečejo drugi interesi? Na kakšno naročila lahko računa odslužba Sv. Marko? Kolikšen del »velikega Trsta« bo uresničen do leta 1970? To so vprašanja, ki zahtevajo hiter in ne dvoumen odgovor, kajti tržaško delavstvo ne more več čakati in živeti v stalni negotovosti glede tega, kaj ga čaka v prihodnje.

NASERJEV OBISK V MOSKVI

SZ bo še dalje pomagala ZAR in drugim arabskim državam

Skupni manevri jordanske, sirske in iraške vojske v severni Jordaniji

MOSKVA, 6. — Predsednik ZAR Naser, ki je prišel v četrtek v Moskvo na uraden obisk, se je danes že tretjič pogovarjal s sovjetskimi voditelji Brežnjevom, Kossiginom in Podgornim.

Uradno sporočilo pravi, da sta delegaciji cikrsko izmenjali mnenje v toplem in prijateljskem ozračju: o Srednjem vzhodu in o odnosih med obema državama.

Zvedelo se je, da je Naser znoval menjal svoj program za prihodnje dni. Ne bo šel namreč na počitek k Crnemu morju, temveč bo ostal blizu Moskve, kjer bo nadaljeval razgovore s sovjetskimi voditelji.

Predsednik Podgorni je danes na kosilu, ki ga je priredil sovjetskim voditeljem, med drugim izjavil: Tudi če smo tu malo časa, smo lahko ugotovili trdnost prijateljstva, ki veže Sovjetsko zvezo in Arabce. Prepričani smo, da Sovjetska zveza podpira Arabce in njihove pravice. Sovjetska zveza nam je pomagala med krizo Srednjega vzhoda. Sovjetski voditelji so potrdili, da nam bodo dali vso svojo pomoč za svoboditev naše zemlje. Arabosovjetsko prijateljstvo se bo vedno bolj razvijalo, ker sili na načelnih svobode, neodvisnosti in človeškega napredka.

Predsednik Podgorni je v svojem odgovoru izrazil veliko zadovoljstvo nad razgovori s predsednikom Naserjem. Dejal je: »Ti razgovori so ponovno potrdili, da je naše prijateljstvo trdno in neumljivo.« Podgorni je znova poudaril, da bo Sovjetska zveza še dalje pomagala ZAR ter da se bo arabsko - sovjetsko prijateljstvo še dalje razvijalo.

Iz Bejruta poročajo, da so enote jordanske, sirske in iraške vojske zaključile skupne vojaške manevre v severni Jordaniji. Namen manevrov je vezati čete treh držav, da zadržijo morebitno izraelsko ofenzivo prot. tem področjem. Mnogi arabski stratezi namreč menijo, da bi v primeru izraelskega napada na Arabce bila Jordanija glavni objekt ofenzive. Znano je namreč, da je to območje največje trčenje na arabsko-izraelski meji. Ta črta je dolga 48 kilometrov južno od Gailijskega morja. To je edino področje, kjer arabsko-izraelska meja ni znana njih število.

BEOGRAD, 6. — V Beograd je prispela danes gospodarska delegacija Venezuele. V delegaciji, ki jo vodi zunanji minister dr. Raul Nas, so zastopniki vseh važnih vej državnega in zasebnega področja gospodarstva. Delegacija se bo med sedemdesetimi bivanjem v Jugoslaviji pogovarjala z jugoslovanskimi gospodarstveniki o možnosti razširitve medsebojnih gospodarskih stikov, za kar je obojestransko zanimanje.

MED SVOJIM KRATKIM OBISKOM V PARIZU

Tajnik OZN U Tant se je včeraj pogovarjal s Harrimanom in Vancejem ter Xuan Tuyem

Na obeh straneh so zelo zadržani in ne dajejo nobenih informacij, U Tant pa je sporočil, da so razgovori bili »zelo koristni« - Ameriški bombniki sistematično bombardirajo vasi na demilitariziranem področju - Tisoč ameriških vojakov vrženih iz boja med umikom iz Ke Sanha

PARIZ, 6. — Glavni tajnik OZN U Tant je prišel okoli polnoč v Pariz, kjer je ostal nekaj ur. V Pariz je prišel na vabilo francoske vlade in je popoldne odpotoval v Zenevo, kjer bo od jutri dalje predsedoval poletnemu zasedanju gospodarskega in socialnega sveta Združenih narodov.

Najprej se je U Tant zadržal s svojimi sodelavci na pariskem sedežu OZN, zatem je odšel v francosko zunanje ministrstvo, kjer sta ga sprejela zunanji minister Debre in francoski stalni delegat v OZN Berard.

Debre je povabil U Tanta na kosilo, katerega so se udeležile številne osebnosti. V zunanjem ministrstvu je U Tant ostal do 15.30 po francoskem času. Izjavil je, da je imel z Debrejem »zelo koristne razgovore o vprašanjih skupnega interesa, ki se tičejo Francije in Združenih narodov in ki so zajemali v enaki meri Vietnam in Srednji vzhod«.

Neki časnikar je U Tanta vprašal, kaj misli o izjavah v ZDA o potrebi ustavitve ameriškega bombardiranja v Vietnamu. U Tant je odgovoril: »To predlagam že tri leta.« Na vprašanje, ali je optimist glede Srednjega vzhoda, je odgovoril: »Vse bo odvisno od informacij, ki jih bom dobil od Jarringa.« Dodal je, da bo Jarring prišel čez nekaj dni v New York.

Zatem je U Tant odšel na ameriško poslanstvo, kjer se je sestal s Harrimanom. Še prej je časnikarjem izjavil, da je predlagal, naj se današnji razgovor omeji samo na vietnamsko vprašanje. Na vprašanje, ali ima posebne predloge v zvezi z razgovori med ZDA in Severnim Vietnamom, je odgovoril, da ne. Dodal je, da je prišel v Pariz, da zve, kako daleč so prišla pogajanja. »Do tega trenutka, je dejal, je moje mnenje enako kakor pred nekaj tedni. Mislim namreč, da bo dolg proces.«

U Tantov razgovor s Harrimanom je trajal eno uro. Navzgor je bil tudi Cyrus Vance. Po razgovoru je U Tant izjavil, da so imeli

U Tant je nekaj po 20. uri odpotoval v Zenevo. Časnikarji niso mogli dobiti nobenega odgovora na svoja vprašanja, ki so jih bili poslali U Tantu pismeno. Hkrati je informacijski center Združenih narodov v Parizu objavil sporočilo, ki pravi, da so v razgovorih med U Tantom in Debrejem obravnavali veliko število vprašanj, ki se tičejo Francije in Združenih narodov. Sporočilo dodaja, da se je U Tant sestal popoldne s Harrimanom in Vancejem potem pa s Xuan Tuyem in da so razgovori bili pomembni U Tanta zelo koristni.

V Parizu so v pooblaščenih krogi

(Nadaljevanje na 2. strani)

Poziv črncem, naj bojkotirajo olimpijske igre v Meksiku

Opravičilo ameriške vlade poslaniku Lesota - FBI podpira rasiste?

WASHINGTON, 6. — Pastor Jesse Jackson in ravnatelj mobilizacije za pohod revnih je pozval črnske atlete, naj se letos ne udeležijo olimpijade v Meksiku ter naj ponesejo olimpijske bakle v južne države in v revne četrti mest, da protestirajo proti revščini v Ameriki.

Ameriška podista Tommy in Lee Evans sta začela kampanjo za bojkot olimpijade. Pridužili se jima je črnski profesor Edwards. Pozneje so tudi igralci košarke Lew Alcindor, Lucius Allen in Michel Warren ter Bob Lanier odklonili udeležbo pri pripravljalnih olimpijskih tekmah, in tudi drugi črnski športniki so napovedali tak namen. Ta bojkot temelji na zahtevi, naj se Južna Afrika izključi z olimpijskih iger, ki se bodo začela 12. oktobra. Poleg tega zahtevajo, naj se predsednik olimpijskega odbora ZDA Avery Brundage razreši.

Diplomatski incident v Dallasu, v katerega je bil zapleten poslanik Lesota Molapo, je bil poravnán. Eden od odbornikov mestne uprave v Dallasu je namreč prišel osebo pred 7.000 delegatov konferencie in je prebral izjavo, ki pravi, da Dallas izraza nezadovoljstvo nad dejstvom, da so nekateri dalaški meščani »pokazali pomanjkanje čuta gostoljubja do tujega obiskovalca«.

V Washingtonu je visok funkcionar državnega departmaja obiskal poslanika Lesota in mu sporočil globoko obžalovanje ameriške vlade. Poslanik je izjavil, da ni predložil formalnega protesta, temveč je pisal državnemu tajniku Deamu Rusku in izrazil upanje, da bodo v bodoče preprečili take incidente.

Lastnik lokalne, kjer niso hoteli postreči poslanika Lesota, je enako ravnal proti skupini belih delegatov, ki so prišli v lokalno skupno s črnci, da se postavijo proti rasističnemu ravnanju lastnika.

Značilno je, da je lastnik lokalne izjavil, da mu je FBI razjugal, da lahko odklanja postrežbo črncem. V Washingtonu so sicer to zanikali, vendar pa je le malo, da se je lastnik omenjenega lokalne tako skliceval.

EDGAR WALLACE:

SUMLJU PRIMER

Odstanil je odejo in sedel na posteljo; noge ki so se medtem dotikale hladnih tal, so iskale copate. Nenadoma je zazvonil telefon in razbil gluho tišino noči.

Prizgal je luč, stopil k telefonu in dvignil slušalko.

— Tukaj doktor Benson — je dejal hladno.

Okrog njegove hiše je zavaljal novembrski veter in prinašal mraz tudi v sobo. Doktor se je oblekel. Stopil je k mizi in pogledal na uro, brundal je zaradi dela, ki mu je od sna odtrgalo dve dragoceni uri. Zakaj se morajo otroci roditi prav ob tako nepravem času?

Zdravnik je obstal za trenutek, si prizgal cigareto, potem pa jih potisnil v žep. Odsel je ven in s sklonjeno glavo stekel proti garaži. Veter mu je kot kirurški nož rezal v obraz.

Imel je težave, preden je prizgal avto. Kašljal je in krehal, nazadnje pa je le zapeljal po osamljeni cesti.

Gospa Sorly, ki jo je moral obiskati, je imela dvanaest otrok, toda zdravniku se je zdelo, da nobenega ni rodila v lepem vremenu ali podnevi.

Sorlyjeva farma je bila precej oddaljena. Zdravnik je z zadovoljstvom opazil silhueto nekega človeka, ki se je težko prebijal skozi veter in nosil pod pazduho neki zavitek. Ustavil je in povabil človeka, naj vstopi v avto, ta pa je to takoj storil.

— Greste daleč? — je vprašal zdravnik.

V Detroit — odgovori suhljati človek, ki je imel zaradi vetra polne oči solz.

— Imate morda cigareto?

Zdravnik je odpel plašč, takrat pa se je spomnil, da je cigarete potisnil v zunanji žep. Vzel je zavitek in mu ponudil, medtem ko je sopotnik iskal po žepih vžigalnik. Ko je prizgal cigareto, je človek držal zavitek še nekaj časa v roki, nato pa vprašal:

— Lahko vzamem še eno cigareto? Za pozneje!

Ne da bi čakal na odgovor, je vzel še eno.

Doktor Benson je občutil, kako neznanec potiska roko v njegov žep.

— Dal vam bom cigareto v žep — je dejal neznanec. Doktor je hotel naglo vzeti cigareto, te pa so že bile v žepu.

Nekaj časa sta se peljala molče, nato pa je doktor vprašal:

— Torej v Detroit greste

— Grem iskati delo v tovarno avtomobilov.

— Vi ste najbrž mehanik?

— Nekaj podobnega. Vozil sem kamione do konca vojne. Pred enim mesecem sem ostal brez dela.

— Ste bili med vojno v vojski?

— Da, vozil sem štiri leta bolniški avto.

— Tako?! Jaz sem zdravnik, doktor Benson.

— Takoj sem pomislil na to, avto diši po zdravilih — se je nasmehnil človek, nato pa resno dodal: — Ime mi je Ewans.

Spet sta nekaj časa molčala; prišel se je nekaj časa prekladal na svojem sedelu, potem pa postavil ovitek na tla.

Zdravnik je naglo pogledal njegov matični obraz. Opazil je, da ima na obrazu globoko rdečo brazgotino, novejšega datuma.

Potem je pomislil na gospo Sorly, potisnil roko v žep, da bi pogledal na uro. Prsti so zamazani. Ure ni bilo.

Doktor Benson je previdno potipal prostor pod sedežem in pazljivo potegnil pištolo človeku pod rebra.

— Takoj vrnite uro v moj žep! — je ježno zakričal.

Človek je preplašeno poskočil in dvignil obe roki.

— Bog moj, je zašepetal — mislim sem, da ste vi...

Doktor je še močnejše potiskal pištolo pod njegova rebra in hladno ponovil:

— Dajte uro v moj žep, dokler nisem ustretil!

S tresočo roko je Ewans vzel žepa na telovniku doktorjevo uro in mu jo potisnil v žep. S prosto roko je zdravnik potisnil uro še globlje v žep, odprl vrata in sunil človeka iz avtomobila.

— Danes moram rešiti življenje ženski, tukaj pa gubim čas z vami, v želji da vam pomagam! — je besno kričal zdravnik nanj.

Pot čez hrib do Sorlyjeve hiše ni bila tako težavna kot je predvideval.

— Spotoma sem vzel v avto nekega človeka in me je pokušal oropati — je dejal ponosno zdravnik. — Vzel mi je uro. Ko sem mu pokazal pištolo, mi jo je takoj vrnil.

Sorly se je tako napeti zgodbi nasmehnil.

— Vesel sem, da je vrnil uro, sicer ne bi vedeli, kdaj se je otrok rodil. Koliko je bila takrat ura, zdravnik? — vpraša Sorly.

Zdravnik je vzel uro iz žepa.

— Od rojstva je gotovo že minilo pol ure, zdaj pa je natančno... — pristopil je k svetilki.

Gledal in gledal je v uro. Steklo je bilo razbito. Pogledal je hrbtno stran ure in se bolj približal svetilki. S težavo je prebral napis:

«T. Ewans iz bolniškega sektorja, ki je s svojo hrabrostjo rešil naša življenja v noči 3. novembra 1943, leta v bližini italijanske meje. Bolničarke Nesbit, Johns in Wingeith.»

Ime našega mladega slikarja Demetrija Ceja se je v zadnjem času večkrat pojavilo v dnevnem tisku, kar pač samo prica, da se za Ceja, ki je sicer tudi scenograf pri našem gledališču, sezona ni zaključila z gledališkimi počitnicami, temveč se nadaljuje z dokaj intenzivnim slikanjem in razstavljanjem. Pri tem pa je najbolj zanimivo, da je skoraj ni razstave, na kateri Cej ne bi prejel čez že ne prve, pa vsaj eno od prvih nagrad.

Ni še dolgo tega ko je miljska občina skupno s turistično ustanovo in vseslovensko federacijo umetnikov CGIL priredila slikarski «ex-tempore» v Miljah. Tekmovanja se je udeležilo okrog 65 slikarjev s področja dežele. Demetrij Cej je odnesel prvo nagrado za svojo kompozicijo miljskih vtisov. Le malo pred tem je bila v miljski dvorani «Lo Squero» sindikalna razstava za vso deželo in Cej je dobil zlato kolajno za svoj «Piranski motiv».

Seveda, zdaj poleti so «ex-tempore» precej v modi in prirejajo jih zdaj tu, zdaj tam. Slikarji se jih radi udeležujejo, ne toliko zaradi nagrad, temveč predvsem zato, ker so tovrstna tekmovanja nekakšna prijetna in osvežilna improvizacija, ki dovoljuje tudi svobodnejše prijeme. Tudi «Slovenski dom» v Bazovici se je z uspehom uvrstil med pobudnike in priredil, saj se je tudi na njegovem «ex-tempore», ki je bilo prejšnjo nedeljo pri Bazovici, pojavilo res lepo število znanih pa tudi manj znanih slikarjev.

grado za svojo kompozicijo miljskih vtisov. Le malo pred tem je bila v miljski dvorani «Lo Squero» sindikalna razstava za vso deželo in Cej je dobil zlato kolajno za svoj «Piranski motiv».

Seveda, zdaj poleti so «ex-tempore» precej v modi in prirejajo jih zdaj tu, zdaj tam. Slikarji se jih radi udeležujejo, ne toliko zaradi nagrad, temveč predvsem zato, ker so tovrstna tekmovanja nekakšna prijetna in osvežilna improvizacija, ki dovoljuje tudi svobodnejše prijeme. Tudi «Slovenski dom» v Bazovici se je z uspehom uvrstil med pobudnike in priredil, saj se je tudi na njegovem «ex-tempore», ki je bilo prejšnjo nedeljo pri Bazovici, pojavilo res lepo število znanih pa tudi manj znanih slikarjev.

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo od 270 poslanih sprejela za razstavo in nagradno konkurenco le 70 del, med katerimi tudi

Cej je tokrat dobil drugo nagrado za svoje «Pročelje kraške hiše», vmes pa je prejel še lepo praktično nagrado v kraju Torre di Mosto blizu Trenta.

Seveda je ta enomesečna nagradna žetev že tolikšna, da našega slikarja s precejšnjo avtoriteto vključuje v ne preveč široki krog dejelnih umetnikov večje formate. Toda Demetrij Cej se pripravlja že na kosno umetniške «otave», saj se sodeluje ali pa bo v prihodnjih mesecih sodeloval še na vrsti drugih razstav doma, v deželi pa tudi drugje v Italiji. Tako bo na primer sodeloval na razstavi gledaliških plakotov v Bologni, kjer je žirilo

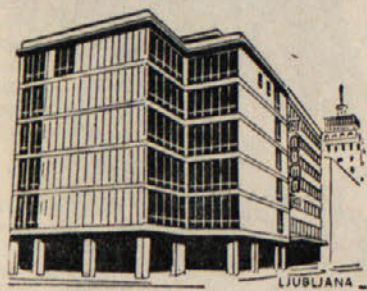
Hotel LEV
Ljubljana
VOSNJKOVA 1
TELEF. 310-555
Telegram LEVHOTEL
Telex 31350

KATEGORIJA «A»
Sodobno opremljene sobe - Apartmaji - Restavracije - Restavracijske terase - Dancinje kavarna - Zabavni in artistični program - plesna glasba - Aperitiv bar - Razgledna terasa - Terasa za sončenje - Banketne in konferenčne dvorane - Citalnica - Frizerski salon - Menjalnica - Taksi služba - Lasten parkirni prostor - Pristajališče za helikopterje - Boks za pse - Hladilnica za divjadino.

OBIŠČITE NAJVEČJO TRGOVSKO HIŠO V SLOVENIJI

namo
LJUBLJANA

v LJUBLJANI, TOMŠIČEVA ULICA (nasproti hotela Slon)

POLEG VSEH POTREBŠČIN ZA DOM, DRUŽINO IN ZA GOSPODINSTVO VAM JE NA IZBIRO

— V PRITLIČJU:

USNjena GALANTERIJA: KOVČKI, TORBICE, POTOVALKE, TORBE, ROKAVICE, PASOVI, DENARNICE

— V II. NADSTROPJU:

EKSKLUZIVNI MODELI MOŠKE IN ŽENSKJE USNjene KONFEKCIJE: PIAŠČI, SUKNJICI, KOSTIMI, KRILA — ZA VSAK OKUS IN ZA VSAKO POSTAVO

LASTNA MENJALNICA

10 % POPUST PRI NAKUPU ZA TUJA PLACILNA SREDSTVA

CASINO
PORTOROŽ
PORTOROSE
ROULETTE
CHEMIN DE FER
BACCARÁ
TRENTÉ ET QUARANTE
ODPRTO VSE LETO

Hotel «SOČA» MOST NA SOČI tel. 7
Moderno urejen hotel — Pristna kuhinja s specialitetami na žaru — goriska postava — Lep vrt — Vsak dan glasba in ples — Ribolov celo leto — Lastna čolnarna

Hotel «Grad Mokrice»
ob avto cesti
Ljubljana - Zagreb

32 konfortnih sob-restavracija - Angleski park - Gostom na voljo jahalni konji - dvoprepa s kočijo - Dnevno glasba s plesom.

KUPUJTE
KNJIGE

tržaški knjigarni

TRST — UL. SV. FRANČIŠKA 20
Telefon 61-792

Hotel «Krn» Tolmin

Modernizirani hotel B kat. 54 ležišč. V vseh sobah telefon, kopalnica, delno lastni WC. Centralna kurjava. V vsaki sobi nadstropju družabni prostor. Velika restavracija s kavaliteto kuhinjo. Specialitete na žaru. Soške postrežbe. Kavarna. Aperitiv bar. Atraktivna stilno opremljena grajska klet iz 17. stoletja. Zraven stalna razstava slik «Zlatoreg». Lepo urejen vrt. Tel. 87-039.

Obiščite

POSTOJNSKO JAMO

Obiski vsak dan ob 8.30, 10.30, 13.30, 16., 18.

ŠKOCJANSKE JAME

odprte vsak dan ob: 10., 13., 15., 17. v maju in oktobru samo ob 10. in 15. uri

RESTAVRACIJA
ALBERGO
AJSČEVICA

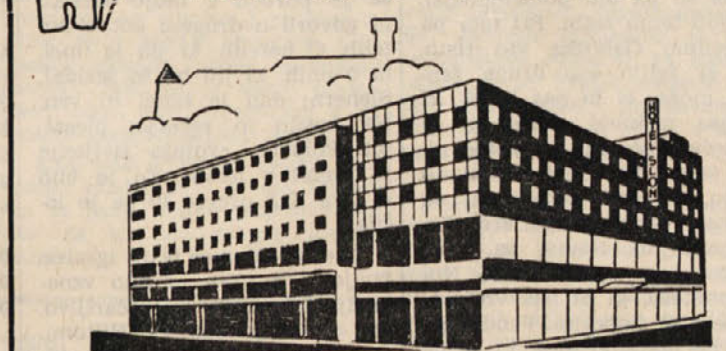

Raki, ribe in vse specialitete na žaru

ARETTA
ULTRA THIN
med elegantnimi in preciznimi urami je naicenejša znamka
Generalno zastopstvo «LA CLESSIDRA»
Trst - Piazza S. Antonio Nuovo N. 4-I. nadstropje
IMPORT Prodaja na veliko in drobno
Velika izl. zlatnine po tovarniških cenah!
EXPORT Izreden popust — Garancija —

GOSTIŠČE PRI ODDIHU
SOLKAN SKALNIŠKA 10 (Nova Gorica)
Vam nudi dobro pripravljene domače in tuje specialitete. Sprejemamo naročila za slavnostne pojedine (poroke, skupinske izlete, rojstne dneve itd.)
Konkurenčne cene

HOTEL SLON LJUBLJANA
TITOVA UL. 10 TEL. 20641-43

HOTEL Z MODERNIM KONFORTOM • PRIZNANA MEDNARODNA IN NARODNA RESTAVRACIJA • NOČNI BAR Z MEDNARODNIM ARTISTIČNIM PROGRAMOM • KAVARNA • SLAŠČIČARNA • KLUBSKI IN BANKETNI PROSTORI

HOTEL GALEB tel. 21605
RESTAVRACIJA RIBA — 21182
RESTAVRACIJA TAVERNA — 21322
KAVARNA LOŽA — 21189
BIFE-RESTAVRACIJA SEMEDELJA
V HOTELU GALEB IN RESTAVRACIJI RIBA DNEVNO PLES

BLED
s svojimi lepotami
Vas vabi

PARK HOTEL NA BLEDU

Tel. 77-521 - Kat. B 134 sob. 239 postelj, 4 apartmaji. Udobne sobe s kopalnici, tuši in WC, s prelepim razgledom na jezero. Kuhinja z mednarodnimi jedili in domačimi specialitetami. Kavarna s teraso do jezera. Nočni lokal-družabni prostori. PRIBITE NA PRIJETNE POČITNICE ALI NA WEEK-END V NAS HOTEL

RESTAVRACIJA Lipa
Sempeter pri Novi Gorici

ima vedno na razpolago izbrane jedi z domačimi specialitetami, pristen kraški pršut in salame ter izbrana domača vipavska in briška vina.

SPREJEMAJO SE NAROČILA ZA SKUPINSKA SLAVNOSTNA KOSILA

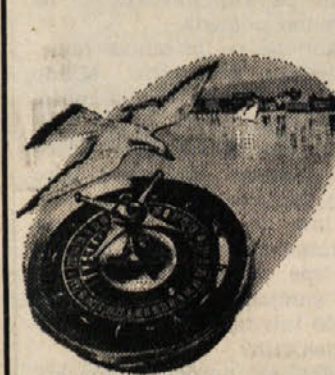
HOTEL CENTRAL-RIVIERA PORTOROŽ

■ Moderne sobe, mednarodna kuhinja, «GIRL BAR» z mednarodnim programom odprti vsako noč razen ob sredah. ■

Oglašujte
v PRIMORSKEM DNEVNIKU

ROULETTE - BACCARA
CHEMIN DE FER

OPATIJA
Jugoslavija

HOTEL in MOTEL «Grad Otočec»
OTOČEC OB KRKI - Telef. 068 - 21512 - 21321
z 88 sobami in 174 ležišči

■ Priznana mednarodna in narodna restavracija in bife. ■ Grad Otočec prenovljen, vse sobe opremljene s stilnim pohištvom Ludvika XV. in XVIII.

Restavracija MARINELLA

T R S T, Viale Miramare 323 (Barkovlje) ob morju v bližini miramarskega dvorca — Tel. 36366

Nudimo gostom vse ribje specialitete. — Za slavnostna kosila obletnice, poroke, krste, birne ter skupinam, dajemo izreden popust. — Vsak večer godba s plesom

PARK HOTEL GORICA
NOVA GORICA - Tel. 21-442, 21-462

s svojimi obrati: restavracija, kavarno, prvorazredna kuhinja - Ples vsak večer * gostilna «Zvezda» telefon 21-239 razen torka in borski program

AVTOPROMET GORICA NOVA GORICA
TEL. 21443

priporoča zimovanje na LUKVAB

dnevno obratujejo vse štiri vlečnice (najmanj 5 oseb) — lepa smučišča in tereni za druge zimsko - športne dejavnosti. **HOTEL POLJANOVEC** z več kot 100 ležišči in restavracijo domačo hrano, vinom in drugimi pijačami — Tel. 21-314 Turistično društvo ima na razpolago tudi privatne sobe.

SPLOŠNA PLOVBA PIRAN

vzdržuje s svojimi tovarno-potniškimi ladjami: redno linijo okoli sveta, redno linijo z Južno Ameriko, redno linijo z zahodno Afriko ter nudi prevoze po vsem svetu z modernimi transportnimi ladjami od 8.000 do 18.000 ton nosilnosti. Za vse informacije se obrnite na upravo podjetja: «SPLOŠNA PLOVBA», Piran, Zupaničeva ul. 24 in na naše agente po vsem svetu. **Telef. 341-23; 341-22 Plovba** **Telegrami: Plovba Piran** **Telefon: 73-470 do 73-477**

NOVO GOSTIŠČE «PR KRIŠKI GARDI»

Vipavski Kriz
dobra domača kuhinja
izbrane pijače - solidne cene
prepričajte se!

STEFAN OLIVIER

NOVI ŠEF

75. Tedaj ga je poklicala Brigitte: «Werner!» Spet se je dotaknila njegove roke. Iztrgal se ji je in zbežal. Po hodniku, po stopnicah je skoraj tekel. Ustavil se je šele, ko mu je udaril v obraz ledeni veter. Tako si je šele na ulici oblekel plašč; klobuk si je potisnil globoko na čelo in vtaknil roke v žepa. V mesto je šel brez cilja. Feldhusen, je pomislil — če bi ne bilo Feldhusna — potem bi tega ne bil napravil.

vse povedal, ničesar ni zamočkal, a Feldhusna ni omenil. To je stori njegov advokat, pojasnil je njegovo vlogo, sicer kratko, a podrobno. Če bi Warzina prepustil ves zagovor advokatu, bi bil morda oproščen. Vreči vso krivdo na Feldhusna je bilo tako lahko — zato je to misel opustil.

Brigitte je Warzina motila. Bilo mu je neprijetno. Raje bi sedel pred sodiščem sam. Njena prisotnost, njen tihi glas, s katerim ga je skušala braniti, to je bilo skoraj nezno. Njegov odvetnik je iz dolgočasja brskal po svojih papirjih. Zadal je kašljala neka ženska, dolgo in močno. Potem so se vrnil sodniki. Vsi so vstali. Warzina je še zmeraj gledal umazan kosček papirja na tleh. Na svoji roki je začutil Brigitino roko. Odrinil jo je. Potem je pozorno poslušal besede predsednika senata.

«V imenu ljudstva...»

Sodni poročevalci si je v novinarski klopi vse beležil. Dr. Werner Warzin je bil obsojen na devet mesecev, medicinsko prakso pa je moral opustiti za leto dni. Brigitte Leonhard je bila obsojena na tri mesece. Warzina so, kot je bilo rečeno v obrazložitvi, milije obsodili, ker njegov izkušeni šef

zdravnik ne le da ni preprečil njegovega dejanja, marveč mu je zdravniški poseg celo omogočil. Tako obtoženi ni mogel videti vse škodljivosti svojega dejanja.

Sodniki so odložili čepice, razprava je bila končana.

Warzin je nepremično obsedel. Enoletna prepoved medicinske prakse, je pomislil. V enem letu bi jo že skoraj končal. Moral si bo poiskati drugo delo. Toda kaj? Medicinski pomočnik? Ne! Raje bi pomlaval posodo. Potem se je spomnil: kaj če bi igral klavir? Na medicinski šoli si je tako pomagal. Toda ali bo to sedaj mogoče? Glasbeniki so organizirani prav tako kot zdravniki. Vendar bo moral poskusiti, druge rešitve ni.

Tisti čas je imel agent z nepremičninami Scheurich razgovor s tekstilnim trgovcem Lennarzom. Govorila sta o stanovanju v devetem nadstropju novega nebotičnika. Sobe so bile prazne. Ničesar ni bilo, kar bi spominjalo na prejšnje stanovalce, ničesar razen opremljene kuhinje. Ta naj bi bila vključena v najemnino. Trgovcu je bila zelo všeč. Gospa, ki je kuhala v njej, je morala imeti dober okus. Kako se je je mogla tako hitro od nje ločiti?

«Ah, da, po vsem, kar se je zgodilo,» ga je prekinil agent.

Kaj je mislil? «Gotovo ni česa, da bi kolega...»

«Ne, ne. Seveda ne.»

«Da, seveda. Težko, uboga ženska! Kje pa je sedaj?»

Agent je skomizgnil. Odšla je k svojim staršem, verjetno bo šla na potovanje v tujino. Sprememba je vedno najboljši zdravnik. In končno, ni še stara. Šestindvajset. In tudi ni brez sredstev. Visoka življenjska zavarovalna polica. In končno — presenetljivo lepa ženska, tako mimogrede. Ne bo dolgo vdova.

Vse to je zelo pomirjevalno, je menil gospod Lennarz z rahlim nasmehom. In vse se je pokazalo v nekako lepši luči.

Tako sta se pogovarjala. In ker so stvari take, je gospod Lennarz upal, da se bosta zedinila na polovici, recimo pri petsto. Cena je v vsakem primeru dovolj visoka, ne bo je lahko plačevati.

Agent se je obotavljal, končno pa je pristal.

Tri tedne kasneje je gospod Lennarz zamenjal tablico na glavnih vratih. Za hip je še pogledal staro. Dr. Willem Feldhusen, je bilo vgravirano v bleščečo se medenino. Pomislil je, če jo bo mlada ženska še kdaj potrebovala. Verjetno ne. Odprl je pokrov smetnjaka in jo vrnil vanj.

Tisti čas je Marianne Maurer, ki ji je Feldhusen zaradi svoje napake odstranil maternico, sedela pri kosilu s svojim možem. «No,» jo je vprašal Klaus, «kako se počutiš?» «Dobro, hvala,» je odgovorila. Toda mož je vedel, da to ni res. Tako je bilo že mesece. Vsak dan znova je tožila nad svojo usodo in čedalje bolj jo je nesreča glojala. Klaus si je prizadeval, da bi jo spravil v dobro voljo, hodil je z njo v kino, v gledališče, v nočne lokale, toda nič ni pomagalo.

Bil je mlad in poln življenja. Rad je imel delo, rad življenje. Lahko bi bil srečen tudi brez otrok.

Marianne pa je mislila drugače. Tako je bil vedno med njima nekaj prepad. Klaus je večkrat pomislil, da tako ne more iti naprej. A kaj naj stori?

Kosila sta molče. Marianne je brskala po hrani, potem pa je nenadoma vstala. «Oprost, Klaus. Jaz...» Odšla je, ne da bi kaj povedala. No, saj to tudi ni bilo potrebno. Prav gotovo ni bilo pomembno, kar je hotela povedati. Pokosil je brez apetita. Potem je segel v žep in si kot običajno prižgal cigareto. Še preden je cigareto pokadil, je vstal in odšel. Sedel je v volkswagen in se odpeljal nazaj v pisarno. Tako ne morem več živeti, je pomislil. Če se to ne bo spreminilo, se bova morala ločiti. Do pomladi bom počakal. Veliko ljudi se spomladi spremeni. Na križišču je ustavil. Mlada ženska je šla čez cesto. Hvaležno se mu je nasmehnila, ker je ustavil. Bila je zdrava, srečna. Pomahal ji je in ona se nasmehnila. Vesel je bil nenadnega dogodka, vesel po dolgem času. Počakal bom do pomladi, je pomislil. Neugebauer — vsega je kriv Neugebauer.

Ničesar ni vedel o drugih ženskah; ničesar o Erni Gerstenberg, ki ji operacija ni pomagala; ničesar o Ilse Zenker, ki jo je spet begal strah pred morilskim rakom; ničesar o

stri ženski, ki ji je Feldhusen pretrgal maternico.

Tisti čas je stal delovodja Anton Roth na vzhodni strani pokopališča ob ženinem grobu s kamnitim spomenikom. Cvetje je pomorila zima. Anton Roth si je privihal ovratnik in mislil na ženo. Zelo pogosto je prihajal semkaj, skoraj vsak dan.

Prijatelji v tovarni so se začeli zanj bati. Niso ga mogli razumeti. Mati mu je očitala, da za hčerko premalo skrbi. Toda nič ni pomagalo — žene ni mogel pozabiti. Zena ga je razumela. Z njo se je tako lahko pogovarjal — velikokrat pozno v noč. Zdal visi ob njegovi postelji le njena fotografija. Fotografija pa ne govori, le smeji se. Neštetokrat jo je pogledal. Neštetokrat pa se je spomnil še na eno podobo: na Inge v krsti z otrokom v rokah.

Gole veje so se nad grobom pripogibale v mrzlem vetru. Rotha je stresel mraz. Še enkrat je na spomeniku prebral Ingino ime, kdaj se je rodila in kdaj umrla. Potem je odšel. Zmrznjeni pesek je škripal pod čevlji.

Le nekaj vrst proti izhodu je opazil nov grob, pred kakim tednom so ga morali izkopati. Venci so bili pokriti z ivjem. Čudno, da ga še niso uredili, je pomislil Roth.

Ni vedel, da leži v njem Willem Feldhusen, človek, ki je ubil najprej Inge, potem pa še njega. Grobova sta bila komaj petdeset metrov narazen. Feldhusen in Inge sta ležala v isti zemlji in enaki globini, šef zdravnik in njegova pacientka, moški in ženska, dva mrtva človeka, ki sta si bila sedaj čisto podobna.

Morda nima nobenih sorodnikov, da groba še niso uredili, je pomislil Roth.

Počasi je odprl majhna, železna pokopališčna vrata. Za oknom sive kamnite hiše je sedel stari grobar v zeleni uniformi. Poznala sta se, pokimala sta si.

Vrata so zaškripala. Roth se ni ozrl. Bil je že na cesti, daleč od peščne poti, toda še vedno je šel počasi, obzirno — kakor da noče motiti smrti — kakor da noče vznemirjati Inge in tistega v novem grobu.

KONEC